

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gjuro Daničić. †

„Pozor“ črnoobrobljen donesel nam je danes pretušno vest, da je v noči mej četrtkom in petkom vsled kratke boleznj preminul prvi jugoslovanski jezikoslovec Gjuro Daničić. Njegova smrt je velika izguba za Srbe in Hrvate, pa tudi za vse druge Slované in za ves učeni svet. „S njim će u grob leći najveća nada naša, a akademički riečnik, ta duševna sveza izmedju Hrvata in Srba, gubi u njem nenadoknadiva tvorca i nastavitelja“, tako izražava „Pozor“ svojo žalost.

Nemila smrt storila je prerani konec življenju, čegar vse sile bile so posvečene domovini, vzela je moža, ki se je jednako odlikoval po izrednej učenosti in plamtečem domoljubju, katerega sta v jednakej meri visoko čislala in ljubila narod srbski in narod hrvatski, čegar ime je vsak omikan Slovenec in vsak Jugoslovan sploh izrekal z največim spoštovanjem.

Kaj je bil pokojnik našim južnim bratom, to povedo najbolj besede njegovega prijatelja dra. Račkoga:

„Prvi u južnih, a od prvih jezikoslovaca u Slavenu u obče jest neprieporno naš Gjuro. Srbi i Hrvati mogu ga zvati punim pravom svojim. Rodom Srbin pripada jednako i Hrvatom po svojem rodoljubnom osjećanju i naučnom radu. Učenjak daleka pogleda nedaje si naučnoga obzorja zastirati uz kimi plemenskim granicami. Djelotvoran rodoljub u najplemenitijem ove rieči znamenovanju naziraše on u slogi srbstva i hrvatstva jedino jamstvo za ljepšu i sretniju budućnost celoga slavenskoga juga. Zagreb i Biograd, ova dva stecišta umnoga života našega naroda, jednako su mu dragi i mili bili, te prema duševnoj potrebi njegovoj prenosio je književno svoje djelovanje sada sa dolnje na gornju, a sada sa gornje na doloju Savu. U kratko: Daničić

bijaše jedan od najdičnijih zastupnika na duševnom polju jugoslavenske pomisli, u kojem okviru može hrvatstvo i srbstvo naći jednako dično mjesto — i koje mogu doduše dnevne i prolazne zadjevce donekle pomutiti, ali nikada odkloniti“.

Daničićovo dolgoletno delovanje — prvi njegov spis „Rat za srpski jezik i pravopis“ prišel je uže l. 1847 na svitlo, ko je bil pokojnik jedva 22 let star — in njegove za jugoslovansko jezikoslovje epohalne spise priobčili bomo v jednom prihodnjih listov. Za danes izrekamo svojo globoko žalost o tej bridkeji, prezgodnjej izgubi tacega nenadomestljivega veleuma, kakoršen bil je pokojni Gjuro Daničić.

Večnaja ma pamjat!

Občni zbor

e. kr. kmetijske družbe kranjske 15. novembra 1882.

(Konec.)

Odbornik g. Murnik pravi, da se tiče predlog g. tajnika mnogo nasvetov, katere so podružnice, nekatere prej, nekatere pač jako pozno naznanile centralnemu odboru. Večina predlogov došla je od 11. do 13. t. m., tedaj nij bilo mogoče o njih sklepati. Predlog govornika se nij oziral na predlog stavljen po g. Kramarji. Govornik pravi, da mu uijso bile znane številke, katere je navajal g. Kramar in tudi ne more verjeti, da bi bila naznanila nepotrebna, kakor se je naglašalo.

Vsakemu društvu, katero daje kakemu odboru mandat, mora se tudi poročati; tedaj se ne bode mogoče ogibati naznanil, samo oblika bode druga. Če je bilo sedaj v naznanilih kaj preobširnega, lahko lahko izostane, ali pa bode mogoče naznanil izogniti se, če se list izdaja je jako dvomljivo. Tudi nastane vprašanje, je-li treba tistim udom, ki ne znajo slovenski, kaj naznaniti o delovanji odbora ali ne?

Ako veljajo tiskovni stroški za naznanila res

500 gld., kateri bi se porabili na korist lista, kje pa se bode dobilo tistih 100 gld., katere računa za naznanila g. Kramar? Razen v „Laibacher Zeitung“ se nij niti v jednom listu objavilo kaj proti plačilu, to pa je stvar, katera se bode morala vedno plačevati in jako všečno bi mi bilo poizvedeti, iz katerega vira je to g. Kramar zamejal. Ako se dobi podpora od vlade 300 gld. za list, mogoče tudi še več, bode to vsakdo z veseljem pozdravljaj. Ali reč nij tako jasna, da bi se o njej sklepalo uže danes, tedaj priporoča g. Murnik sledeči predlog:

„Glavnemu odboru e. kr. kmetijske družbe se naroča, da natančno preudarja, kako bi se moglo vstreči željam izraženim od podružnic na Jesenicah, Cerknici, Metliki, v Bohinjskej Bistrici, v Vipavi itd. z izdavanjem družbinskega kmetijskega lista. Ko bi glavni odbor ne mogel naznanjenim željam vstreči, se mu naroča, da o tej zadevi poroča v prihodnjem občnem zboru.“

Društveni tajnik g. Kramar predlogu oporeka. Čemu zavlačati stvar do družega leta, jasno je po skušnjah vseh družih avstrijskih kmetijskih družeb utemeljena, tedaj naj se danes vzprejme predlog, katerega je govornik stavil in nij treba čakati na izvrševanje dolgo leto.

Vodja slapške deželne šole g. R. Dolenec opomni, da je večina kmetijskih podružnic izjavila se za družbeni kmetijski list. Ako se opazujejo druge kmetijske družbe v našem cesarstvu, je trditev pač popolnem resnična, da je naša kmetijska družba pač male koristi za kmetijstvo naše dežele.

No se ve da je vse kaj družega kmetovati pri zelenj mizi, kakor to stori velika večina udov centralnega odbora kmetijske družbe kranjske, ali pa delovati v istini na zelenem polji, kar dela ogromu večina udov kmetijske družbe kranjske. Vprašam, kako hasen pa je prinesla kmetijska družba kot družba našim kmetovalcem? (Občni klici: Nič! Nič). Večina udov trdi, da je korist jako malo,

LISTEK.

Listi iz tujine.

XXV.

V Rimu sv. Martina dan 1882.

Dragi prijatelj! Ko bi me kdo vprašal za najbližji pot iz Carigrada v Rim gotovo bi mu ne odgovoril, da je to oni, po katerem sem priromal jaz v to večno mesto, kjer uže prebivam skoro cela dva meseca, a vsak dan se mi predstavljajo nove in zanimljive stvari. Ko sem ti pisal to spomlad vračajoč se iz Odesa poslednje svoje pismo iz Ueskadar-ja (Scuttari) v Malej Aziji in smo se kmalu potem videli v Ljubljani, kjer mi je bila prilika pozdraviti toliko izbornih prijateljev praznujočih prerojenje bele naše „matuške“ slovenske, takrat nijsem imel niti pojma, od kod bode ti došlo prvo moje pismo in kamo me bode zanesla sapa.

Da opravičim zgornji izrek o najbližjem potu, naj ti povem, kako sem romal v Rim. Iz Ljubljane do Milana bila mi je vožnja uže kar za

kratek čas, kajti premeril sem jo uže Bog ve kolikrat. Iz Milana pa sem bil pozvan v Prago; ker se mi je mudilo, moral sem prehiteti celo Tirolsko od juga do severja in še le na Bavarskem v Monakovem mogel sem se ustaviti jeden dan, odtam pa zopet naprej čez Regensburg na Češko zemljo preko Plzna v zlato Prago. Hotel sem ti pisati od tam, a bilo mi je oditi prej nego sem mislil, kajti hoteli so me nazaj Italijani, in rečem ti, da sem deloma šel rad, kajti čutil sem se nekako čudnega kot italijanski pevec v slovanskem mestu a v gledališči nemškem. Imeli smo namreč ves kor in vse manjše partije od nemškega gledališča — stvar o katereji pri odhodu iz Milana nijsem vedel ni pičice. Jaz imel sem pa še to posebno „srečo“ da v „Trovatorji“ pela je nemška altistinja, v „Lucii“ pa celo nemška primadona! In ta ričet imenoval se je „italijanska opera v Pragi!“ Kako sta se ujemali blagoglasna italjanščina in pa tvrda nemščina lahko si misliš.

Nepozabljiv ostane mi pa večer slovesa, katerega so mi napravili vrli gg. uradniki banke „Sla-

vije“ in drugi odlični česki narodnjaci, doznavši, da sem Slovan. Mej navdušenimi govori, izbornim petjem pevskega zbora uradnikov „Slavije“ in prijetnim pomenkovanjem minula je noč, a po ulicah bilo je uže vse polno pridnega na trg bitečega ljudstva, ko smo se vračali zadnji domov. Bil je to prav slavjansk večer, jeden istih ki ostanejo globoko utisnjeni v spominu. Iz daljnega Rima kličem vsem tem vrlim slovanskim bratom gromoviti: Na zdar! Prijatelja H., poslovenjenega Čeha, kakor smo ga v šali imenovali, pa prosim, da izroči pozdrav vsem dotičnim, katere upam v kratkem zopet videti a v družih odnošajih. Sicer pa bodem ti pi sal še o Pragi in prijavil jedno ali drugo črtico.

Iz Prage nazaj vozil sem se čez Brno do Dunaja, tam ogledal si razvaline nesrečnega „Ringtheatra“ baš toliko mi je bilo časa od jednega vlaka do družega. Skozi Ljubljano vžiti sem se moral radi manjkajočega časa ta pot čisto incognito. Laibach „vier Minuten Aufenthalt“ kričal je konduktër, kajti na slovenskih železnicah vlada „drugi deželni jezik“. Komaj da sem mogel spregovoriti par besed s čakajočimi me domačimi, in

drugi trdijo, da nij nič koristi in izjavljajo, akoravno bi bilo o njih misliti, da so kot izobraženci navdušeni kmetovalci in odločni privrženiki kmetijske družbe, da bodo izstopili.

Kar je izjavil g. potovalni učitelj in sedanji tajnik naše kmetijske družbe o njenem dosedanem delovanju je od prve do zadnje pičice vse istina.

Vzeti je v poštev, da imamo sedaj v kranjskejši izvrstnega kmetijskega učitelja, strokovnjaka, kateremu moramo, ker pozna naše kmetijske zadeve in stvar zastopi jako dobro, izročiti vse svoje zaupanje.

Kar je nasvetoval za povzdigo našega kmetijstva, storil je s strokovnjaškega stališča. Če pa precej začnemo njegove nasvete zametavati in tako podirati zgradbo, katero je za prospeh našega kmetijstva še le graditi pričel, kako bode mogel delovati, kako v obče začeti vspešno delovanje?

Ugovori g. Murnika zoper predloge g. Kramarja niso jako temeljiti. Po pravilih smejo se predlogi podružnic izročiti dve uri pred zborovanjem, zakaj bi to ne bilo dovoljeno pri tako važnem predlogu za kmetijski list in zakaj bi se ravno v tej zadevi postopalo tako skrupulozno. Saj nij vender tako gotovo določeno, da bi podružnice, kar žele, tudi na urico natanko predlagati morale. Če se misli g. Kramarja tudi niso znale bolj natanko, je vender občni zbor v prvej vrsti poklican, iste bolj natanko pregledati in oceniti, on je za to, da sklepa o važnih stvareh prvi, ne centralni odbor, zato nij treba predloga Bog zna kako še birokratično prelagati, skleniti je danes treba in potrditi pametni predlog, ne pa istega po centralnem odboru zavlačevati ali pokopavati per longum et latum! (Dobro! Dobro!)

G. Borštnik iz Borovnice navaja slučaj za potrebo kmetijskega lista. Precej, ko je naznanil nekaterim kmetijskim posestnikom v Borovnici, da bodo odslej družabniki dobivali kmetijski list, izdavan po kmetijski družbi, pristopili so takoj štirje. Vsak pač ne plačuje lahko in želi, da za svoje novce dobi tudi kaj koristnega. Ako se bode izdaval kmetijski list, ne bode ga bral samo dotični ud, nego romal bode po celej vasi, pri vseh kmetovalcih in donašal jako veliko koristi.

G. Murnik opomni, da nijma njegov predlog, kakor je to trdil g. vodja Dolenc, namena zavleči izdavanje kmetijskega lista ad calendae graecas. Predlog njegov nij proti temu, da bi se list ne izdaval, ako je to mogoče, uže prihodnje leto, nego on samo želi, da predlog preudari še prej centralni odbor. Gospod Kramar nij izjavil, da bode on uredoval list, tedaj bi bilo premisliti, kje se bodo naše delavne moči za časnik. Govornik pravi, ako bi bil hotel podreti predlog g. Kramarja, stavil bi bil ves drugačen predlog, ali samo za urednika bila mu je skrb, njegov predlog se je krivo razumel in zaradi tega prouzročil toliko obširno debato.

Dr. Poklukar se čudi, da kar najedenkrat pride toliko pritožeb, prej pa nij bilo nobenih. Po-

sebno g. vodja Dolenc prihajal je leta in leta k zborom, pa se nij pritoževal. Sedaj prinesel je novo izvoljeni g. tajnik celo vrsto nasvetov. No, nova metla dobro pometa in govornik želi, da bi se nade izjavljene tudi obistinile. A vsekako čudno je, da se vse, kar je storil mož, kateremu smo poprej izrekli večni spomin, da se delovanje tega moža, ki bode slovel po svojem delovanju pri kmetijski družbi in kateremu je zahvalo izrekel ves slovenski svet, kot za nič zametava. Take sodbe ne bi bil zaslužil ta mož; nevaležnost je jako nelepa lastnost. Številke, katere je navedel g. tajnik, so, meni vsaj, nejasne, morebiti so drugi bolje poučeni. Jedenkrat se navaja, da se bode dobilo 1000 gld. za list, v predlogu pa stoji, da se bode list dajal udom brezplačno. Potrebo lista utemeljuje g. tajnik tudi s tem, da bi priobčeval v njem svoja predavanja, o katerih žalibog drugi svet nij nič zvedel.

No, saj izhaja v Ljubljani nekaj slovenskih listov in vsak bi bil rad sprejel predavanje potovalnega učitelja. Govornik pravi, da je sam naprosil za Novice g. Kramarja, da bi spisal za nje svoja predavanja, da bi slišali tudi drugi kraji dežele, kar se je v jednom kraji govorilo. Da, želja, da se izda list, se bode izvršila, če bode po sredstvih mogoče, dokaza za potrebo lista pa se nij čulo danes. Predlog g. Murnika je v tej zadevi popolnem nepriustransk, kajti proračun dohodkov lista g. Kramarja je jako optimističen. Gospod Kramar je jako ostro sodil kmetijsko družbo in nje odbor, no, kadar mine 5 do 10 let, bode sodil drugače.

Gospod Kramar odgovarja, da 1000 gl. bodo udje dali za list, kajti toliko več se jih bode oglašilo. Plačevali bodo po 2 gld. na leto, od tega ostane jeden goldinar družbi, jeden pa bo za list. Če boče sedaj bitri kdo ud kmetijske družbe in še imeti „Novice“, velja to 7 gld., to je predrago in preden kdo toliko izda, se pač premisli. Govornik pravi, da ima po svojej instrukciji predavati pri podružnicah, a ima tudi nalog v prvej vrsti, povzdigovati kmetijstvo v vsakimi sredstvi. Odgovorni vrednik lista bode on, kakor je pri vseh kmetijskih družbah to tajnik, gradiva in sodelavcev, katerih je uže sedaj 30, ne bo manjkalo.

Pri glasovanju se sprejme predlog g. Kramarja z veliko večino. Vsi udje centralnega odbora glasujejo proti. Potem se obravnavajo še nekateri predlogi podružnic in seja ob 1/22 popoldne sklene in nadaljevanje nastavi na 3. uri popoldne. A popoldne prišlo je le kakih 20 udov, še vseh udov centralnega odbora nij bilo, tako da še centralni odbor nij mogel imeti seja. Predlogi podružnic so se tedaj izročili centralnemu odboru.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. novembra.

Zadnji list državnega zakonika ima v sebi naredbo ministerstev za trgovino in finance

z dne 17. novembra, v katerej se zaradi po povodnji pokončane žetve v južnih Tirolah za pol leta odpravi carina za žito in sočivje pri uvozu iz Italije v Tirole in sicer: za pšenico do 75.000, za kuruzo do 125.000, za drugo žito in sočivje pa do 7500 metričnih stotov.

Poročilo viteza Grocholskega o potrebščini za okupacijo opravičuje potrebo pomnoženja vojske v Bosni in pripoznava večjo potrebščino za l. 1883. „Budgetni odsek“ pravi poročilo, „nikakor ne zagovarja zmanjšanje posadke, ker gre v tej zadevi sodba jedino le vojskinej upravi, kakor tudi popolna odgovornost za to; tem bolj pa se mora poudarjati potreba največje varčnosti o izdajkih, v kolikor se da doseči brez znižanja števila vojske. S tem pa budgetni odsek neče reči, da vojskina uprava nij varčna. Nasprotno, delegacije morajo pohvalno priznati, da je vojaška uprava izdajke v mesecih novembru in decembru tako uredilo, da ne zahteva za nje posebnega kredita. Tudi to mora delegacijam jako ugajati, da se hoče s 1. julijem 1883. l. okupacijska vojska znižati za 5000 mož, vender pa naj se vzame v pretres, se nij ii z gradnjo železnice do Sarajeva, z ono Banjaluka-Dobrlin in z napravo mnogih cest ekonomično stališče posestevnih dežel v toliko zboljšalo, da bi se zamogel vsaj v nekih garnizijskih krajih utrpjeti nadnormalen doklad na plačo, službenino in oskrbo. Tudi naj bi se ozir jemalo na to, kar je budgetni odsek uže lansko leto poudarjal, na kak način bi se dalo priti v okom neprimernim cenam za oskrbo, ki ne stojé v nikakej méri z onimi cele monarhije.“ Črtanje 100.000 gld. pri naturalni oskrbi opravičuje poročevalec z razlogi, navedenimi v budgetnem odseku. Pri točki „občni izdatki“ obžaluje referent, da se vzlic dodelanim železnicam Zenica-Sarajevo in Sisek-Novi ne da pričakovati izdatnega pomnoženja deželskih dohodkov. — Danes je baje konečna seja delegacij.

O delovanju in uplivu moravskega namestnika piše „Mov. Orlice:“ „Po vsej Moravskej velja za ironijo, ako se trdi, da imamo svoj delež pri vladanji, kajti v Brnu ostala je razen namestnika grofa Schönborna vsa politična uprava nespremenjena in okrajni glavarji negujejo skoro brez izjeme fakijsko opozicijo in spoštujejo jednako-pravnost tako, kakor za časa Possingerja. Česki narod v Moravskej nahaja se do današnjega dne vzlic Taaffeju in Schönbornu v političnej sužnosti, to se ne da skrivati.“

Prva seja tirolskega deželnega zbora, dne 22. t. m., ima na dnevnem redu volitev odseka za določbo deželne podpore vsled povodenj. Deželni odbor predložil bode zboru obširno poročilo o elementarnih nezdodah, o tem, kar se je v tem oziru doslej uže zgodilo in o dotičnih podatkih komisijona. Deželno namestništvo predložilo bode zbornici operat o uradnih izvestjih škode. Ta zbor imel bo tudi določevati, kako naj se bode pokrii primanjkljaj pri deželnih dokladah, ki se letos očividno ne bodo mogle izterjavati. —

Vnanje države.

Izjave grofa Kálnokyja niso povsem zadovoljile ruske kroge. „Moskovskija Vedomosti“ pravijo, da so te objave vse premalo osvetile politično stališče; osobito zdi se jim čudno, da se niso kar nič omeñjali odnošaji Avstrije z Rusijo, Srbijo in Rumunijo. Stanje sploh da nij tako prijetno, da bi zaslužilo obrabljeni izraz „najboljši odnošaji“. — Giers potuje, hoteč obiskati svojo bolno hči v Pisi,

Dalje v prilogi.

hajdi naprej čez Trst, kjer sem si ogledal razstavo prav na brzo, čez Verono in Mantovo v Forli, kjer sem ostal jeden mesec. Od tu priromal sem konečno še nekako naravnost čez Ancono do Rima. Da mi pri takem „zadevanju ob svet“ nij ostajalo mnogo časa za pisanje, lahko si misliš, no v dnevniku mojem ostalo je zabeleženega mnogo mnogo gradiva, treba bode samo jedenkrat pripraviti se in spolniti obljubo dano uže v poslednjem listu.

Ko sem nekdaš še v Ljubljani pri Sokolskih večerih bral svoj „geografični ričet“, pač nij sem mislil, da nekako podobno temu postalo bode moje umetniško potovanje križem sveta. Manjkalo je samo še, da sem vzprejel stavljenjo mi ponudbo za Portorico ali pa drugo za Severno Ameriko, da bi postala „klobasa“ še malo večja. No za letos mi je dovolj na dosedanem! Hodila in stopala je moja noga po klasičnih tleh stare Helade, zrlo je navdušeno oko iz vrha Akropole Atenske pred malo meseci, sedaj pa me nosi uže dva meseca klasična zemlja latinska, stari večni Rim s svojimi starinskimi monumenti razprostira se pred

mojimi očmi! S kacimi občutki stopa klasično obražen človek po teh zgodovinskih tleh, to si lahko misliš, popisati jih na kratka bilo bi težko. O Rimu samem pisati hočem prilično kaj več, dasiravno o tem nam Slovencem ne manjka obširnih popisov raznih dob in stališč.

Konečno naj Ti še izjavim svojo radost o najnovejši zmagi vrle „narodne vojske ljubljanske“, katerej zakličem gromoviti: Slava! ki naj se razlega čez Apeninski poluotok do mej Slovenstva, in do nje srca in središča, do bele Ljubljane, do nje najnovejšega branitelja in starega mi prijatelja! Bog Vas živi vse!

Tvoj stari prijatelj

Josip Noll.

Klobuk ali čizme?

Mlad jurist, katerega so zanemarili roditelji in mu niso hoteli čisto nič pomagati, če ravno bi morali in mogli pomagati, je živel o svojej lastnej pičlej zaslužbi ter je bil večkrat lačen nego sit. Ko se je tudi obleka začela trgati na njegovem gladnem telesu, so tovariši nabrali mej seboj toliko

denarjev, da si je mogel kupiti ali klobuk ali cipele, oboje pa nikakor ne. Začel je premišljevat, kaj bi si nabavil, klobuk ali čizme, in konečno odločil se je za klobuk. Zarad njegovega mastnega in prnjevega klobuka namreč so se ga ogibali nekateri njegovih kolegov, dočim je njegov palec, ki je goloto svojo sramežljivo kazal iz špranje na čizmi, ostal večini kolegov skrit, da ga še opazili niso.

Ker je svet tak, da rad soči človeka po vanjske obliki, celo po samej obleki, je naš jurist pametno ravnal, da si je priskrbel najprej klobuk, ki rad ljudem v oči bode, če je grd in masten, in da je predbežno zanemaril goli palec na nogi, dobro vedoč, da je masten njegov klobuk vsak precej zagledal uže od daleč, a palec, ki je gledal sramežljivo iz svoje špranje, je opazil le malokdo.

Nekateri intimni kolegi so grajali našega jurista in očitali so mu, zakaj si nij čizem kupil mestu klobuka, in rekli so, da so čizme potrebne, a klobuk samo koristen za človeka, zato, ker se noge lahko prehladijo, glava pa ne tako lahko.

Izmej kolegov jeden, ki je poslušal to grajo, je rekel in dejal: ali ste smešni vi, ki znate le

žez Berolin; nazaj gredé mudil se bo v Beču. S početka odločeno je bilo narobe; pa ker se tačas nij vedelo za konec delegacijam, odgovoril je bil Kálnoky na dotično vprašanje, da bode moral do 25. novembra ostati v Pešti.

Grški in turški poverjeniki podpisali so še le 8. novembra zapisnik glede konečnega urejenja mejnega vprašanja. Turčija hotela je po starej svojej navadi staviti še neke posebne zahteve, naposled je pa vendar le vzprejela mejno progó tako, kakor jo je postavil mejnarodni komisijon. Vse vrsti oddale so svoja mnenja, da je bila pravica v tej zadevi na strani Grške ter da se je sedaj njenim zahtevam popolnem zadostilo.

Dopisi.

Iz Celja 16. novembra. [Izv. dop.] Naj mi pa še kdo reče, da mi celjski narodnjaki nijsmo imenitni možje. Naša „Cillierca“ pravi v predzadnjem številki, da so Celjani tako najivni, da ne vedo za tajno ministerstvo „des Königreiches Slovenien“ v Celji in da so tako slepi ter imajo ude tega ministerstva za kaplane, pristave, „schleichende Mitbürger, rührige (mit fäusten) Geschäftsleute etc. Berem to dvakrat, trikrat in ne najdem svojega imena mej temi ministri; to me je hudo, hudo razjarilo „aut Caesar aut nihil“ zakaj me vendar Rakuzev tlačan Besozzi“ nij postavil mej te ministre, saj sem tudi malo „windisch“ in ud celjske Čitalnice; pa kaj čem, pomagati si ne morem, morebiti pridem še na vrsto, saj sedaj „Cillierca“ v vsakej številki prinaša neko „proscriptionsliste“ narodnjakov, in glejte danes je zopet dobil narodnjak dr. T. — consilium abeundi, in iztirali so ga moralčno iz kazine, da se mu prav zgodi: „Wärst nit aufi gstiegen“ itd. — Samo to se mi čudno zdi, da tudi predsedniku naše Čitalnice še nijso pokazali jednake usluge.

S tem sem pa na vse drugo polje prišel, kakor sem hotel, to se sicer vsakemu lahko pripeti. Še gospod dr. Glantschnigg je pozabil, kako se je prepiral ondan pri „zlatem levu“ z učiteljem iz Sevnice, ter je na „Südsteirische Post“ poslal popravek, da vse vkupe nij res. Tako se tudi meni včasih prigodi, da pozabim, kar sem malo poprej govoril ali pisal, in meni se to še veliko laglje pripeti, ker sem „inferiore raçe“.

Ker sem uže govoril o ministerstvu slovenskem, naj še povem, kake visokosti imamo v fakijskem taborju. Morebiti ste uže čuli, gospod urednik, o nemškem cesarji, alias Rakusch imenovanem. Ta možiček ima posebne lastnosti in sposobnosti za vladanje v svojej glavi; on je ob jednem cesar in minister, zato ima tudi naslov železni kancelar ali Bismarck. Da ima po pravici in resnici jednakost s potomci Hohenstaufov, kaže nek posebno naprej stoječ, lesketajoč in rudečobarvan del njegovega obraza; ko bi tisti teutonski dijak, (njegovemu očetu je sicer zibelka tekla v Poljanskih hribih), pravim, ko bi tisti dijak, ki je na znanem banketu o črno rudečezolti barvi govoril, videl ta kap „alla buona spe-

grajati, a ne znate pomagati; zložimo še toliko, da mu kupimo i čizme, in potem bo mir besedij. — Tako so storili in naš siromašen jurist imel je lep klobuk in nove čizme.

Ko smo po dolgem, še predolgem premišljevanji za naš narod, videči, da ima na glavi star in masten klobuk v podobi ljubljanske čitalnice, začeli nabirati doneske, da mu priskrbimo pristojno pokrivalo, oglasili so se grajalci, ki govorijo, da nam nij treba klobuka, ampak čizme si moramo kupiti. Pri nas nij to nič novega; ko smo namreč l. 1858. zbirali doneske za Vodnikov spomenik, in ko smo nabrali v ta namen do 2000 gld., so tudi začeli dajati nam nekateri rodoljubi dobrohotne svete, in rekli so, da bi bilo škoda tolikih denarjev za kameniti ali železni spomenek, nego da duševni spomenik treba postaviti Vodniku z ustanovljenjem štípendija.

Uredništvo „Novic“ je vsled tega stavilo darovateljem tako-le vprašanje: Kdor nij sporazumen, da se ustanovi v spomin Valentina Vodnika štípendij, naj se oglasi pismeno. Oglasil se nij nihče in tako je bilo zaključeno, da se ne postavi Vodniku

ranza“, bi gotovo neboté vzliknil: „das ist roth, beudetet Mittelalter“.

Da predaleč ne zaidem, ostanimo pri Bismarcku ali pri železnem Bismarcku. Naš Bismarck je pa veliko bolj železen, kakor pravi Bismarck, železen v tem pomenu, da ima „Essentandlerei“. Naš Bismarck ima tudi svoje muhe, kakor vsak človek. On nij poseben prijatelj žensk; s tem pa nečem izreči nikake sumnje — ali vendar mora tudi on imeti za adjutanta kakega rudečeličnega možička, kateri mu sem in tja napiše kako neslano v „Cillierci“, za katero delo se ve da marsikatera kapljica potolaži njegovo grlo. Naš Bismarck ima tudi svoj Varzin, kamor hodeva s svojimi tajniki, ako mu preveč muhe po glavi rojijo; tam ima z nemškimi napisi olepšan Rittersaal, v katerem se z dobro kapljico Schmitzbergerja okrepeči svoje nezdrave živce. Glavni tajnik dr. Eduard Busch ima nalog sitne Slovence od njega odganjati, in v „Cillierci“ in „Bauernfängerji“ nanje zabavljati, in si s tem prislužiti tudi zase kak grošiček. Na dvoru tega cesarja in Bismarcka so še tudi drugi nastavljeni, o katerih drug pot več.

Samo to bi bilo še omeniti, da si nijsem mogel dolgo razložiti, zakaj ta cesar in „Cillierca“ zadnje dni tako besno napadata Slovence; aha si mislim, temu uzrok je nenavadna velika zvezda repatica; potlej naj pa še kdo reče, da zvezde repatice ne uplivajo na našo fakijsko opozicijo.

W.

Izpod Čavna, 8. novembra. [Izv. dopis.]

Triletna doba našega Lokavškega županstva je pretekla in volitev novega starašinstva bila je uže dne 3. in 4. t. m. Dozdanji gospod župan L. B. vodil je našo občino, če tudi posrednje, vendar hvalevredno. Kako pa se je volitev novega starašinstva izpeljevala, ne morem védeti, ker nijsem hotel še poleg iti, akopram imam volilno pravico. Strankarstvo in nasprotovanje pri volitvah so uže povsod, toda tacih, ko pri nas, gotovo nikjer. Uže mesece in mesece prej agitovala je tu neka oseba, (razumi se, zase) zdaj s tem zdaj z onim; posebno pa vina se je mnogo popilo na račun te osebe, koja toliko hrepeni po županovej stolici uže leta in leta; vendar pri vsem tem še dandenes ne sedi na isti, kar Bog daj, da bi tudi nikdar ne sedela. Takó je jeden tukajšnjih krčmarjev kot glavni agitator onega, po časti hrepenečega možička, iztočil v osmih dneh blizu 8 kvinčev vina. Na vse zadnje utegne kedo mi oporekati, da to ni res. Jaz pa kar naravnost rečem: res je temu takó, ker nijso pili le samo volilci, ampak tudi njih ženke. Tedaj, kadar hoče g. H. župan biti, takrat morajo ženske vino piti. Ne čudim pa se temu nekje „cestni komisar“ imenovanemu H. ravno toliko, temveč našim nekaterim možičkom, ki se dadó s kozarcem „Batujca“ toliko omamiti, da zatajé svojo značajnost, svoje moštvo. Na vse zadnje utegne vendar le župan postati g. H., koji se na vse mogoče načine sili v županstvo; pa vsaj mu je tudi privoščiti, kot slepej kuri, da pobere

spomenik, kakor je bilo zasnovano po dr. Tomanu; a ko bi se bilo stavilo vprašanje v protivnem smislu, bi se bilo zaključilo ravno protivno, ampak posledek temu postopanju je bil, da so prestali dohajati darovi, in da Vodnik še dandanes spomenika nijma.

Jedva smo tekočega leta nabrali za naš „Narodni dom“ do 10 tisoč goldinarjev, precej so se oglasili nekateri nepozvani ljudje, najbrž iz dobrega namena in so začeli na ves glas kričati: da je škoda tolikih denarjev zazidati v mrtve zidine, nego, da bi se nabrani denarji imeli upotrebiti za druge, recimo šolske svrhe.

Tukaj se človeku nehoté urine vprašanje: kdo je pooblastil nepoklicane svetovalce, da tako govorijo in zakaj jih srbijo denarji, katerih oni nijso priskrbeli? Kdor misli, da nam nij treba „Narodnega doma“, naj ne da nič v to svrhu in naj vsaj molči, ker govoriti in sovete dajati nijmajo pravice tisti, ki nijso nič doprinesli v ta namen, kakor tudi nijso poklicani, da kontrolirajo naše žepe in sodijo o tem, da li sme kdo izmej nas dati za to ali ono narodno podjetje jeden goldinar ali dva, če sme iti na katero narodno svečanost ali ne sme iti.

vender jedenkrat zrno županstva. S tem namerava H. najhitreje pred svetom se oprati; a od druge strani sam sebe blati s „simonijo“ svoje agitacije.

Pri tej priliki želim uže danes nasvetovati novemu g. županu, bodisi uže ta ali oni, da obrdži, kar je boljših služabnikov, še zanaprej; manj sposobne odstrani, in manjkajoče pa zopet uvéde. Od kar je umrl Gašpar Batič, poljski čuvaj, smo še zmirom brez tacega. Tega pa silno potrebujemo. Želim tedaj celej občini ustreči, radi tega nasvetujem tacega čuvaja, koji zna kaj več, kakor hruške peč. Prosim tedaj, izvolite potrpeti, da stvar natančneje opišem. Čestokrat imel sem priliko videti v Ajdovščini nekoga gospodiča sem ter tja plaziti in si vihati brke. Vpraševal sem po imenu, kedo da je in kaj. Naposled sem vse tudi poizvedel, še bolj pa sam iz njega izvlekel, ko sem imel priliko ž njim občevati. Ta gospodič je izšolani gozdnar (Förstner), iz Malih Žabelj doma. Do dobrega sem se osebno prepričal o njem, da je jeden onih, ki visoko letajo, a nizko obsedejo. Konečno sem tedaj sprevidel, da je popolnoma dovólj izurjen za poljskega čuvaja, a ne za gozdnarja, kar on misli. Popolnoma zmožen je listje varovati pri našem sv. Urbanu, kajti tudi vsa njegova oprava kaže na to. Rokovice na rokah, da bi ga robida kaj ne očrtala; očali na nosu, da bi ga listje, padajoče raz dreves ne oslepelo; solnčnik v roki, da bi se muhe ne usedale na klobuk in pa lovski meč opasan, da bi se branil pred napadom polha ali kakega divjega močerada. Menim, da sposobnejšega ne moremo si želeti, a tudi ne vdobiti; radi tega sem si svest, da bode naše županstvo vse mogoče zanj storilo. Vi pa gospodine, potrudite se in ne odlašajte prositi za tako, vam primerno službo poljskega čuvaja, koje dohodki znašajo 1000 forintov na leto in po vrhu še sedem dnij v tednu za smodke. Dobro došli! —

Filfa.

Domače stvari.

— (K smrti Daničiča.) Smrt poklicala je Daničiča tako rekoč od pisalne mize. Še v četrtek občeval je s prijatelji in učenjaki. Okolu polnoči bil je uže mrtev. Slutil pa je svoj konec, ker je v četrtek napravil oporoko in svoje nikakor veliko premoženje sporočil svojemu netjaku, častniku v srbske vojsci. Pravico, izdavatí njegovo rokopisno zapuščino in njegovo knjižnico podeduje srbsko učenjaško društvo v Belemgradu. 600 gld. sporočil je jugoslovanske akademiji umetnostij in znanostij.

— (Loterija na korist „Narodnemu domu.“) Ker se bodo začele še tekom tega meseca razprodajati srečke „Narodnega doma“, ne bode odveč, ako naštejemo izmed 2257 dobitkov, ki jih bode loterija obsezala, najpoglavitejše, ki so ti-le: Kaseta z namizno opravo za jedila in dessert za 24 oseb, potem žlica za torto, sladkornjak, žlica in vilice za salato in solnjak — vse iz čistega srebra v vrednosti 1000 gld. — Koleselj in konj s popolno

Kdor misli in drži, da imamo preje vsega skrbeti za ljudske šole, naj skrbi sam dejanski za taiste in naj tudi druge nadzoruje, da storijo svojo dolžnost. Sicer pa imamo pravico terjati narodne šole od države, a „Narodni dom“ si moramo sezidati sami iz privatnih sredstev, če ga hočemo imeti.

Zdi se mi nelojalno početje, govoriti in delovati zdaj proti zidanju „Narodnega doma“, ko je stvar uže v najlepšem tečaju, in kdor je pravi domoljub, se mora le veseliti ter obžalovati, da nijsmo uže davnej iz malenkostnih osebnih ozirov poprijeli se tega posla.

Pamtiti je treba, da „Narodni dom“ ne bo stal za parado v Ljubljani, ampak da bodo imela od njega veliko korist vsa naša narodna društva, Matica slovenska in ves slovenski narod, ki bo mogel s ponosom kazati na dovršeno delo, — na nov klobuk!

Et saxa loquuntur!

Kdor ne pomaga, naj ne podira; pa kdor neče narodu dati za klobuk, naj mu da za čizme in naj mu priteče na pomoč ne le z besedo, ampak tudi z dejanjem. Spectabilis.

opravo v vrednosti 500 gld. — Kasete z namizno opravo za jedila in dessert za 24 osob, potem žlica za torto, sladkornjak, klešče za sladkor, žlica in vilice za salato, solnjak — vse srebrno v vrednosti 500 gld. — Zlata remontoirna ura z verižico v vrednosti 250 gld. — Lišp za dame in sicer: broche, uhani in zapestnica z briljanti v vrednost 250 gld. — Kasete z namizno opravo za jedila in dessert za 12 osob — vse srebrno v vrednosti 250 gld. — Zugmayerjev plug, brana, čistilnica in prepeljiva mlatilnica z mahalom v vrednosti 250 gld. — Remontoirna ura za gospode z dvojnimi pokrovcem v vrednosti 100 gld. — Zlata ura za gospé z verižico v vrednosti 100 gld. — Harmonij v vrednosti 100 gld. — Briljanten prstan v vrednosti 100 gld. — Lovska puška, prima bernad-damaščenka, s zapahom, z lese-nim kopitom in fino rezbarijo na njem v vrednosti 100 gld. — Kasete s srebrno namizno opravo za jedila za 6 osob 100 gld. — Trijer v vrednosti 100 gld. — 3 telice pinčgavskega plemena po 100 gld. — Veliko viseče ogledalo v vrednosti 50 gld. — Salonska ura v vrednosti 50 gld. — 2 uri z nihalom v vrednosti 50 gld. — Žitna čistilnica v vrednosti 50 gld. — Slamorezni stroj v vrednosti 50 gld. — 3 puške risanice z dvojnimi zaklepom po 50 gld. — 4 potni kožuhi po 50 gld. — 8 zlatih remontoirnih ur po 50 gld. — 4 briljantni prstani po 50 gld. — Briljantni uhani v vrednosti 50 gld. — 2 lišpa in sicer: zlata broche in zlati uhani po 50 gld. — Medaljon z briljanti v vrednosti 50 gld. — Križec z briljanti v vrednosti 50 gld. — 5 zlatih verižic po 50 gld. — Zlata zapestnica v vrednosti 50 gld. — Dva srebrna svečnika v vrednosti 50 gld. — Popolna namizna oprava za šest osob iz kitajskega srebra v vrednosti 50 gld. — Popolno namizje iz porceljána za dvanajst osob v vrednosti 50 gld. — Popolna steklena posoda za 12 osob v vrednosti 50 gld. Potem sledi mnogo manjših dobitkov katerim se imajo pridružiti še oni, ki so jih posamezni rodoljubi obljubili za loterijo darovati. Ker so dobitki tako mnogoštevilni, dragoceni in za vsak stan pripravi, nadejati se je, da bode slovenski narod prav pridno segal po srečkah, ki se bodo dobivale pri vseh narodnih društvih in vseh znanih slovenskih rodoljubih.

— (God presvitle cesarice), svoje zastavne kume, praznovali bodo ljubljanski veterani jutri ob 1/2 9 uri zjutraj s slovesno sv. mašo v sv. Jakoba cerkvi, kamor gredo skupno z zastavo in godbo. Zvečer pa imajo zabavo z godbo pri Fr lincu. —

— (Grško slovnico) za slovenske šole je spisovati gospod prof. J. Šuman na Dunaji ter dobil v to svrhu od ministerstva nekoliko olajšanja v svojej službi.

— (Gospod Anton Černivec,) Slovenec z Dolenjskega, dostal je koncem oktobra meseca na dunajskem vseučilišču z odliko profesorski izpit iz matematike in fizike za višji gimnazij. — Imamo torej jedno, in sicer čvrsto moč več za srednje šole slovenske!

— (Krasna burjava) ali severna luč (Nordlicht) videla se je včeraj zvečer okolu 6. ure na ljubljanskem polji in po vsem Gorenjskem. Dobrih 20 minut žarelo je severno obnebeje v svetlih žarkih te redke prikazni in stare babe so brzo pogodile pomen, češ: „Boj bode z Italijo“.

— (Rudolfovo.) Podpisani odbor kmetijske podružnice v Rudolfovem uljudno vabi vse čast. udeleženice, da bi se mnogobrojno udeležili občnega shoda, kateri bode dne 22. t. m. ob jedni uri popoldne zboroval v sobani „narodnega doma“ v Novem Mestu. Dnevni red: 1. Poročilo tajnika o podružničnem delovanju. 2. Poročilo denarničarja zastran blagajničnega stanja. 3. Poročilo o pregledu računa za leto 1881. 4. Nasvetovanja gosp. predsednika zaradi nakupa novega trsa. 5. Posvetovanje o predlogu gosp. predsednika, da se vzame zemljišče v najem za poskuševalni sadjerejski vrt. 6. Poročilo gosp. podpredsednika o delovanju komisije zoper trne bolezni. 7. Nasveti gosp. tajnika zaradi povzdige kmetijstva in osobito zaradi sadjereje na Dolenjskem. 8. Izdelovanje prošnje za

rad ustanovitve kmetijske šole v Novem Mestu. 9. Nasveti gospoda podpredsednika zaradi pridobitja novih udov in pomnoženja dohodkov kmetijske podružnice. 10. Volitev novega odbora.

Odbor kmetijske podružnice. — (Dve srečni operaciji.) Pod tem naslovom piše „Pozor“: „Primarni zdravnik in operateur dr. Fon operiral je redoma dve ženi, od katerih je prva болоvala na „cystovarium“, druga pa „fibroma uteri“. Prva otekline vagala je 10.779 gramov, druga pa 5300 gramov. Da se izvedeta obe operaciji, treba je bilo preparati trebuh. Dr. Fon upotrebljal je za desinfekcijo namestu drage in mnogim neugodne karbolne kisline, ceni sublimat, kateri je priporočal neki hamburški zdravnik. Obema ženama zacelile so se rane v sedmih dneh.“

— („Slovenija na Dunaji“) volila si je na občnem zboru zadnje soboto odbor in imajo voditi jo v zamskem tečaju naslednji gospodje: R. Pukl, starejšina; R. Rohrmann, njegov namestnik; J. Lončar, tajnik; Fr. Podobnik, tajnikov namestnik; K. Sajevec, blagajnik; J. Ploj, knjižničar in le-tega namestnik M. Hudnik. Bog daj obilo pravega vspeha! — Sklenila je „Slovenija“ ta večer tudi v velikej navdušenosti, pozdraviti v 13. dan t. m. starega narodnega bojovnika v Gorotanu, prof. A. Einspielerja ter brzojavno čestitati mu k 70. rojstnemu dnevi blagovitega in zaslužnega njegovega življenja! — Preširnov spomin hoče „Slovenija“ ponoviti tudi letos v 6. dan decembra s slavnostjo, za katero naj bi p.č vsak Slovenec na Dunaji storil kaj po svojej moči!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 18. novembra. Na zahtev kralja Milana prenese se Gjuro Daničić v Belgrad, v torek prevzame truplo posebna deputacija iz Belgrada.

Praga 18. novembra. Dopolnilne volitve za državni zbor izmed veleposestnikov udeležili so se samo konservativci. Grof Evgen Czernin izvoljen je jednoglasno.

Budimpešta 18. novembra. Avstrijska delegacija vzprijela je ukrep ogerske delegacije glede diference v bosniškem budgetu. Tedaj popolno soglasje. Minister vnanjih zadev izrekal je po naročilu cesarjevem zahvalo in priznanje za požrtvoljnost in najtoplejo zahvalo v kupnega ministerstva. Po končnem govoru Smolke, ki je splošnej želji po ohranitvi trajnega miru dal izraz in ko je Falkenhayn izrekel predsedniku priznanje, zaključila se je sesija z navdušenimi „hoch“-klici na cesarja.

Carigrad 18. novembra. Porta name-rava opozoriti velevlasti na oboroževanja Črne Gore. V okrožnici hoče vlastim objaviti naredbe, vsled katerih bi se še nedognani črnogorski mejniki konečno uravnali.

Dunajska borza

dné 18. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 65 kr.
Srebrna renta	77 „ 20 „
Zlata renta	94 „ — „
5% marcna renta	91 „ 35 „
Akcije narodne banke	831 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 70 „
London	119 „ 20 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 48 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „
Nemške marke	58 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 118 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 170 „ 90 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 „ 20 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 20 „
„ 4%	85 „ 60 „
„ papirna renta 5%	84 „ 40 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabeteine zapad. železnice	97 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld. 174 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 120 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „ 75 „

Gospodu Franu Iv. Kwizdi, c. kr. dvornemu založniku in okrožnemu lekarnarju v Korneuburgu.

Vesel sem, da Vam morem povedati, da se je **Vaš c. kr. priv. restitucijsk fluid za konje** tudi pri **starem, hudo rabljenem, upreznem konji izvrstno obnesel**. Ker je konj 21 let star, jako velik in težak,

nijsem imel več upanja, da bo ozdravel, ker so mu bile žile hudo otekle in je konj jedva še mogel stopiti na bolno nogo. Po tridnevnej neprestanej uporabi Vašega c. kr. priv. restitucijskega fluida pa je zamogel konj zopet opravljati svoja dela in sedaj je popolnem dober.

Dunaj.

W. Buchwald,

prvi konjušničar na c. kr. Theresijanskej akademiji, prej konjiški stotnik.

Gledé prodajalnic opozarjamo na anonco „c. kr. priv. restitucijsk fluid“ v današnej štovilki. (616)

Poslano.

Gospodu G. Piccoliju, lekarnarju v Ljubljani.

Veliko let uže zdravim mnogo boleznj z gonilnimi leki in skoro vedao z najboljšim vspehom.

Mej drugim ordinujem Vašo Francovo esenco, ki ima to posebnost, da prouzroča obilno izpraznenja, ne da bi dražila želodec in čreva, čeprav se rabi dlje časa.

Trst, v oktobru 1882.

Dr. Pardo,

praktičen zdravnik.

Podpisani s tem potrjujem, da se Francova esenca, ki jo nareja lekarnar G. Piccoli v Ljubljani, zaradi svojega točnega in čudovitega učinka po mnogih bolnikih moje fare in okolice v raznih boleznih rabi, vedno s posebnim vspehom; zato izročem omenjenemu g. lekarnarju to zasluženno javno zahvalo.

Pristavljam še, de ne mine dneva, ko bi ne prišel kedo k meni po sklenico te čudovite esence, katero imam vedno za svojo in družine rabo pri rokah.

Fianona (Istra), v oktobru 1882.

Anton Vlasič,

župnik-kanonik.

Od Vas dobljenih 12 steklenic Francove esence je proti moje dolgotrajnej bolečini v želodec, in tudi gospej Mariji Šašelj, pekariici v Mokronogu proti zapretji jako dobro pomagalo, za kar se Vam najtopleje zahvalim.

Tudi še opomnim, da bom Vašo dobro Francovo esenco v teh krajih kar se bo dalo razširjal.

Z odličnim spoštovanjem

(694—4)

Miha Treffalt,

užitninski agent.

Mokronog, v februarju 1882.

Francova esenca, ki jo izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajskej cesti, je pomagala uže tisočerm ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovec dobiva. Ta esenca ozdravi bolezni v želodec in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico, zabasaoje, hemorofide, zlatenico itd. ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. 1 steklenica 10 kr.

Poslano.

TRŽAŠKA RAZSTAVINA LOTERIJA.

Srečkanje 5. januarja.

1 glavni dobitek gotovih 50.000 gld.

2 glavni dobitek gotovih 20.000 gld.

3 glavni dobitek gotovih 10.000 gld.

Nadalje

1 à gld. 10.000 — 4 à gld. 5000 — 5 à gld. 3000 — 15 à gld. 1000 — 30 à gld. 500 — 50 à gld. 300 — 50 à gld. 200 — 100 à gld. 100 — 200 à gld. 50 — 542 à gld. 25, — skupaj

1000 dobitkev iz 213.550 goldinarjev.

Obširni popisi dobitkov so na ogled razpoloženi v vseh prodajalnicah lozov.

Cena jednemu lozu 50 kr.

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštnino naj se pošiljajo na (713—2)

loterijski oddelek tržaške razstave

Piazza Grande št. 2 v Trstu.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstojajočo adresno.

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri slavnej kranjskeje eskomptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edvard Mahru in Jan. Ev. Bučarjevih naslednikih.

Zdravilstveno

parfumerijsko blago.

Anatherinova ustna voda à 60 kr., Zobni prašek à 40 kr. priznana kot najboljša sredstva za čistenje ust. — Pudra za dame, bela in rožna, izdelana iz najfinjše rižne moke, prav neškodljiva za kožo, v zavitkih à 10 kr. in v škatljicah à 40 kr. Esprit de Essbouquet, Heliotrope, Reseda, Violette za parfumiranje perila, robcev itd., v elegantnih miniaturnih flaconih s kovinskim zaporom à 40 kr. za komad. Glycerin-Crème, posebno vspešna pri razpokanih ustnah in praskah po roki, 1 flacon 30 kr. Kadilni papir, vžgan v sobi razširja prijeten duh, 1 zavitek 10 kr. Toaletno međeno-glicerinsko milo od Sarga, 1 kos 30 kr. Mandeljnovi otrobi, rabljeni mesto mila, store kožo nežno, fino in mehko, 1 zavitek 10 kr. — vse to prodaje in razpošilja

G. Piccoli,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani na dunajskej cesti.

Razpis

službe I. nadpaznika v deželnej prisilnej delavnici v Ljubljani.

V deželnej prisilnej delavnici v Ljubljani je izpraznena služba I. nadpaznika z letno službino 480 gl., 1 1/2 funta kruba na dan, z letnim deputatom 6 seznjev trdih 24" dolgih drv in 18 funtov sveč, s službeno obleko in s stanovanjem v delavnici; oženjeni nadpaznik pa dobi tudi 66 gl. stanovnine za svojo družino, ako nij v delavnici stanovanja za-njo.

Prošnje za to službo naj se z dokazi starosti, stanu, trdnega zdravja in krepke postave, neomadeževanega življenja, popolne zmožnosti slovenskega, nemškega in laškega jezika in ročnosti v branji, pisanji in računanji, in s pristavkom, je-li prošnjak s kakim uradnikom ali služabnikom prisilne delavnice v rodu ali svaštvu, izročé — in sicer ako mogoče osobno — oskrbništvu prisilne delavnice

do 15. decembra 1882. leta.

Pri oddajanju službe se bode posebno oziralo na doslužene vojake podčastnike in na služabnike v enakih zavodih.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dné 14. novembra 1882.

Deželni glavar: Thurn.

J. ANDEL-a
noviciznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13, (Dominikanergasse 13, Kettengasse 11), v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (730-1)

20 do 30.000 smerekovih sadik,

katere bi bile nepokvarjene, 4 do 5 let stare, z dobrimi koreninami, išče se kupiti.

Začetkom meseca aprila naj bi se poslale v Logatec. Ponudba sprejema in daje pojasnila o tem

Tom. Tollazzi,

posestnik in trgovec v Dol. Logatci.

(728-2)

V novič bistveno znižane cene!

KAVA

izvrstne kakovosti po pravi engros-ceni, iz znane razpošiljalne trgovine

Robert Kap-herr, Hamburg.

v vrečkah po 4 1/2 kilo prave vsebine (ne brutto 5 kil za netto-težo) z všteto poštarino in zamotanjem po poštnem povzetju: Avst. vr.

Rio, močen	gld. 3 25
Domingo, okusen	„ 3 60
Santos, jako močen, lep	„ 3 75
Java, svetlozelen, droben, močen	„ 4 10
Cuba, temnozelen, jako droben, močen	„ 4 45
Java II., zlatorumen, jako droben, onleden	„ 4 20
Java I., zlatorumen, jako fin.	„ 4 60
Peri-Mocca, fin, zdaten	„ 4 75
Ceylon, modrozelen, plemenit	„ 5 30
Ceylon, Perl-, izredno fin.	„ 5 40
Menado, jako finega okusa	„ 5 85
Mocca, pravi arab., lepodišček	„ 6 45

Priporočá se zmes: Ceylon, Perl z Javo I. — Vse čiharne vrste kave so preresetane in izbrane, tedaj proste prahu in črnih zrn. — O realnosti mojih pošiljatev dobivam sleherni dan najpohvalnejša priznanja.

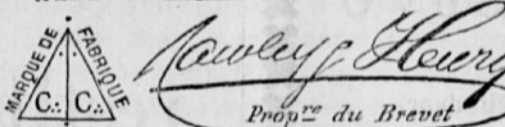
Neposredni kup — največja varčnost!

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE JE LE HOUBLON

Francosk fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

CAWLEY & HENRY, alleinige Fabrikanten, PARIS

seuls Fabricants brevetés des Marques :

PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL

Gouleur Mais Blanc ou Mais

Qualité supérieure Aux Armes de chaque Pays

Proti bolečinam v glavi in želodci.

Lekarna „pri samorogu“ v Ljubljani, Mestni trg.

Dolgo časa nijsva imela jaz in moj prijatelj apetit in sva trpela zaradi zaprtja glavobol, dokler nama slučaj nij prinesel v roke vaše **kri čistilne kugljice**, škatljica po 21 kr. **Kri čistilne kugljice** imele so dober vpliv, a škatljica se je kmalu izpraznila; naročila sva torej cel zavitek s 6 škatljicami à 1 gld. 5 kr. Izrekam vam zahvalo in z veseljem vam javljam o **najinem zboljšanju** in naročujoč za svoje znanee še dva zavitka proti poštnem povzetju, dovoljujem vam, da objavite mojo zahvalo in hvalo teh **kri čistilnih kugljic**.

Spoštovano udani

Fran Prosenec,

uradnik pri carinskem uradu.

(468-5)

Dunaj! Paris! London!

Čujte in strmite!

Oskrbništvo mase falirane „velike anglo-britiške srebrniške tovarne“ prodaje vso čiharao robo pod pravo ceno. Če se pošlje ali poštno povzame 8 gld., dobi se lična mizna oprava iz čistega, najfinejšega anglo-britiškega srebra, (katera je veljala prej več ko 40 gld.), in dobi vsak naročnik pismeno garancijo, da ostane jedilno orodje 10 let lepo belo.

- 6 namiznih nožev z izvrstnim jeklenim rezalom,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic,
- 6 masivnih anglo-britanskih srebrnih žlic,
- 6 finih anglo-britanskih srebrnih žličic,
- 1 teška anglo-britiška srebrna zajemalnica za juho,
- 1 masivna anglo-britiška srebrna zajemalnica za mleko,
- 6 izvrstnih anglo-britiških srebrnih nožnih podstavkov,
- 6 masivnih anglo-britiških srebrnih žličic za pojužnik,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic za pojužnik,
- 1 izvrstna posodica za poper ali sladkor,
- 6 lepih masivnih čašic za jajca,
- 6 najfinejših anglo-britanskih srebrnih žličic za jajca,
- 1 krasen anglo-britanski srebrni podstavnik 30 cm. dolg,
- 3 krasne najfinejše skledice za sladkor z visokimi nožicami,
- 1 cedilo za čaj, najboljšje vrste,
- 2 izborna namizna salonska svečnika,

64 kosov.

V dokaz, da moja anonsa

nij sleparska,

se tu javno obvežem, da vzamem blago, ako ne ugaja, brez ugovora nazaj.

Kdor hoče tedaj za svoj denar dobiti dobro in solidno blago, ne pa kako šušmarijo, ta naj se, dokler je še kaj v zalogi, zaupljivo obrne na

J. H. Rabinovitz-a, Dunaj,

Central-Depot der anglo-britischen Silberfabrik, II., Schiff- amts-gasse 20.

Snažilni prašek za tako orodje se tudi pri meni dobiva. Cena škatelji 15 kr. (675-4)

Filijale: v Parizi, Londonu.

Najstarejša in največja firma

MORIC-a BUM-a

v Brnu

priporočá za prihodnjo sezijo:

3 metre 20 Cm., to je 4 1/8 vatlov prave brnske volnene robe za celo zimsko obleko, à meter po gl. 2.60 torej vkup gl. 8.32.

3 metre 20 Cm. prave brnske volnene robe iz fine volne, à meter po gl. 3.60, vkup za gl. 11.52.

Najfin. brnsko volнено robo od gld. 4.50 do gld. 8.— per meter.

2 metra 20 Cm., modri, rujavi, olivni ali črni Palmerston za zimske suknje à meter po gl. 2.60, torej gl. 5.72; ali pa iz boya, bobra, gagkumovega mahú ali poprečni à meter po gl. 3.—, torej gl. 6.60; zraven 1 meter 30 cm. križastega ali črtanega brnskega podšiva po gl. 1.—, znaša gl. 1.30.

Finejšo brnsko robo za suk-nje tudi v vsch barvah, à meter od gl. 3.50 navzgor do gl. 10.—. Podšivno robo à meter od gl. 3.50 do gl. 6.—.

1 meter 20 Cm., to je 1 1/2 vatla moderne brnske volnene robe za hlače, per meter po gl. 3.—, stane gl. 3.60.

Finejša roba za hlače per meter po gl. 4.— do gl. 8.—.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 m. 50 cm. dolgi in 1 m. 60 cm. široki, od gl. 3.75, gl. 5.—, gl. 5.25, gl. 8.— do gl. 18.—.

Vedno ima veliko zalogo vsakovrstnega sukna za civilno, vojaško in hvrežno obleko, sukno za cerkvene potrebe in za biljard, potem loden in menčikofe, kakor tudi vsake barve ženskega sukna po vsakoršnej ceni.

Naročila pošiljajo se točno proti poštnem povzetju, celo brez stroškov in se embalaža ne računi. (565-10)

Obrazi za krojače franko.

● Za zdravljenje v jeseni in po zimi. ●

Proti protinu. **Wilhelm-ov** Prati trganju.

antiarthritični, antirheumatični

kri čistilni čaj

Skazan kot siguren. Učinek izređen. Vspeh izboren.

Mejnarodna svetovna razstava 1879. Sidney Hors concurs. Mejnarodna svetovna razstava 1880. Melbourne-ska zlata svetinja z diplomom in specijalnim priznanjem.

Frana Wilhelm-a,

lekarnarja v Neunkirchen-u (N.-Oest.),

rabil se je že mnogokrat in z vsestranskim vspehom za protin, trganje, zastarane dolgotrajne bolezní, vedno gnojče se rane, spolne in kožne bolezní, ogree po životu ali lieu, hraste, sifilitične oteklíne, nabasanje jeter in vrance, hemorojide, zlatice, hude živčne bolečine, mišične ali členske boli, želodčen krč, zaprtje vetrov in trebušja, težavno uriniranje, polucije, slabosti, bélo pri ženskah, škrofelje, bezgavke in druge bolezni.

Knjižica o zdravilskih vspehih zadnjih 12 let franco in gratis.

Zavitki so razdeljeni v osem ščepecev po 1 gld.; kolek in zavijanje 10 kr.; dobi se pri **Fran Wilhelm-u**, lekarnarji v Neunkirchenu (N.-Oest.)

Osiguraj se, da ne kupiš ponarejatve, ter glej na znane znamke, ki so v več državah postavno varovane.

Ta čaj prodajejo:

V Ljubljani: **Peter Lassnik**;

v Postojni: Ant. Leban, lekarnar; v Škofje-Loki: Karl Fabiani, lekarnar; v Kranji: K. Šavnik, lekarnar; v Metliki: Fr. Wacha, lekarnar; v Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kamniku: Jos. Močnik, lekarnar. (556-4)

● Za zdravljenje v spomladi in po leti. ●

Za Bogom imam se le Vašemu sladnemu ozdravljajočemu pivu, sladnej čokoladi in koncentriranemu sladnemu izlečku Iv. Hoffa zahvaliti za ohranitev svojega življenja.

Samolastno izgovorjene besede mnogih ozdravljenih.

Zahvala.

Po Iv. Hoffovem sladnem ozdravljajočem pivu življenju nevarne telesne slabosti rešenega.

Ker je ta toli izvrsten izumek sladnega ozdravljajočega piva mojo mater dejal bi smrti rešil, ponašal sem se lahko s tem z vso odličnostjo v tukajšnji občini in sem lahko s svojim popolnim prepričanjem vsakemu bolniku priporočal ta lek. — Nekemu kmetu, ki je tožil, da čuti bolečine v jetrah, v želodcu in deloma v plučah ter me je vprašal za svet, sem priporočal, naj rabi to izvrstno sladno pivo. Prosil me je, naj bi takoj pisal ponj, kar sem tudi koj v njegovej sobi storil. Prosim tedaj Vaše blagorodje, da pošljete kar hitro mogoče 26 sklenic sladnega piva in 10 zavitkov sladnega bombona.

Sv. Jurij (nad Muravom).

Josip Fliess, nadučitelj.

C. kr. dvornemu založniku mnogih evropskih suverenov, gospodu

Ivanu Hoff-u,

c. kr. komisijskemu svetniku, lastniku c. kr. zlatega križca za zasluge s krono, vitezu visocih praskih in nemških redov, Dunaj, fabrika I., Grabenhof 2., tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8.

Uradno (629-7)

zdravstveno poročilo.

Dr. Seypel, štapski nadzdravnik.

Ivan Hoffovo sladno ozdravljajoče pivo (Malzextract-Gesundheitsbier) je izvrsten diätetičen lek za rekonvalescente iz težkih bolezni, tudi za na prah bolne, ker ne vzbuja živcev; isto tako se prav posebno priporočá za bolezní v želodcu in na hämorrhoidah.

Manj ko za 2 gld. se ne razpošlaja.

Glavne zaloge: V Ljubljani: Peter Lassnik, spec. trg.; v Reki: Nik. Pavačić, drog.; v Gorici: G. Christofletti; v Maciborcu: P. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptujih: J. Kasimir, v. Feliaschegg; v Celjih: J. Kupferschmidt, lekarnar.

Lepe in po ceni
klobuke in čepke,
kakor tudi
kožuhovino

prodaja (506—58)
Anton Krejči,
v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji
Kothejeve zobne vode

I steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima
iz ust duh.

J. G. Kothe,
umirov. dvorni založnik v Mödlingu
pri Dunaji, vila Kothe.

(144—38)
V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarni **Jul. pl. Trnkoczyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Priznано izvrstne,
na
tržaškej razstavi s srebrno svetinjo
odlikovane

VOŠČENE SVEČE
iz garantirano pravega, nepokvarjenega
čebelnega voska,
ponudijo
P. & R. SEEMANN
v Ljubljani. (636—7)

50 goldinarjev

po okoliščinah tudi več tistemu, kdor poskrbi boljše in dobro službo kakega tajnika ali korespondenta ali knjigovodja ali kakega si bodi, njegovim zmožnostim primerno — osebi, ki je v najboljši moški dobi, uže mnogo let začasno v službi pri političnem uradu in o prostih urah pa sodelavec pri odvetniku in more uložiti tudi kavcijo, ako je treba.

Dotični je zmožen slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v govoru in pisavi, ter popolnem sposoben samostojno voditi vsakovrstna tudi najtežja županijska opravila, popolnem sposoben v konceptu, posebno pa v vseh političnih, finančnih in občinskih uradnih zadevah. Zmožen je slednjic vsakovrstne prošnje, pritožbe, ki spadajo v ta delokrog, ter tudi vojaške, obrtnijske, davkovske in druge uloge itd. natančno in z ozirom na vse postavne določbe sestavljati in je dalje tudi v knjigovodstvu popolnem izurjen, ter ima za vse navedene stroke najboljša spričevala.

Ponudbo sprejme gospod **Anton Ušnig**, agent mestnega užitnega davka (Bahnhof, Dogana Nr. 10) v Trstu. (720—3)

Razprodaja.

Pletenine, golenice, nogovice, robci, rokavice, tricot-jopiči, kijklje kuštraste, iz flanela in barhanta, zapestnice, ovratniki, zavratniki, najboljši francoski moderci, vezene, čipke, trakovi, zavesni čopi, riš, baržun, pliš, atlas, tafet in vse v to stroko spadajoče blago.

Naročila se takoj popolno izvrše. Naposled prodadé se **police** in se dá prostor v najem.

Z odličnim spoštovanjem

Ana Šinkovic,
Mestni trg.

(729—1)

Ustanovljeno l. 1847.

J. J. NAGLAS-ova
tovarna za pohištvo
v Ljubljani,

Auerspergov trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvor),

sprejema kompletne oprave za **balo, stanovanja in hotele** od najbolj priproste do najfinije izpeljave po najnižjih fabriških cenah z garancijo.

Ilustrovani cenilniki gratis. (642—14)

Bergerjevo medicinično
milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kronična in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo milo iz smole** ima 40% koncent. **smole iz lesa** ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nabaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju izoguje**, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole** in se pazi na znano varstveno marko.

Pri **trdovratnih poltnih boleznih** rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno **samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so **inozemski ponarejanja** neuspešni izdelki.

Kot **milejše milo iz smole** za odstranjenje vseh

nečistostij na polti

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot neprešežno kosmetično **milo za umivanje in kopanje** pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši. (38—22)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno załogo ima lekar **G. HELL v OPAVI.**

V zalogi v vseh lekarnah cele države. **Glavne zaloge** pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarjih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trnkoczy. V Kočevji J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Wario. V Kranji K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Ustanovljeno 1858.

Na dunajskej svetovnej razstavi l. 1873. odlikovano z medalijo za napredek in v Linci s srebrno medalijo l. 1875.

Kraj za naročevanje vezene od zlata in cerkvenih paramentov.

Prečastitej duhovščini!

Štefan Berlyak,

meščan, izdelovalec cerkvenih paramentov,

priporoča se za izdelovanje vseh vrst cerkvenih del, kasul, pluvijalov, baldahinov, mrtvaških prtov, oblačil za cerkvenike in ministrante, cerkvenega perila, kakor tudi duhovenske obleke, abeeskih sukenj, reverend, kosmečkov itd.

Opazka: Vezene, za katere se daje tudi tvarina, se prevzamejo za montiranje, in se bodo najskrbneje izvršile; na vsako vprašanje se takoj odgovori. (664—3)

Karolina Berlyak

priporoča se za vezenje od zlata in svile:

Kasule, baldahine, mrtvaške prte, stole, bandera, zastave za pevka in veteranska društva.

Ornati se voljno sprejemajo za apliciranje.

WIEN.

Fabrik und Niederlage: Stadt, Grünangergasse Nr. 12, vis-à-vis der Staatsschulden-Casse.

Ces. kralj. izklj. priv.

restitucijsk fluid za konje

Frana Iv. Kwizde v Korneuburgu,
c. kr. dvornega založnika in okrožnega lekarnarja.

Taisti je za vse avstrijsko-ogrske in italijanske dežele izključljivo privilegirani in se je v konjušnicah Nj. Velicastev kraljice angleške, kralja pruskega, cesarja nemškega, kralja švedskega in v konjušnicah mnogih visocih oseb z izrednim vspehom rabil.

ter rabi vsled večletnega izkustva v okrepilo pred in po večjih naporih, kakor tudi v podporo pri lečenju vnanjih poškodb, putike, trganja, izvinkov, **otrdelih** kit in mušic itd. — 1 sklenica 1 gld. 40 kr.

Gospodu Franu Iv. Kwizdi, c. kr. dvornemu založniku in okrožnemu lekarnarju v Korneuburgu.

Meseca marca pr. l. **izvinil si je moj konj zadnjo nogo**, ko je skočil čez precejšno širok potok in je **celih 10 mesecev šepal**, dasi sem uporabljal vsa navsvetovana zdravila.

Slednjic sem se odločil poskusiti tudi Vaš **c. kr. priv. restitucijsk fluid**, dasi nisem upal, da se bo ta zastarela hiba kedaj popolnem popravila; v moje veliko začudenje pa se je **dan za dnevom poboljšalo stanje mojega konja, odkar sem počel rabiti Vaš c. kr. priv. restitucijsk fluid** in sedaj je zopet popolnem zdrav, hodi na vse načine in preskoči vsa napotja, kakor prej, in ne vidi se na njem najmanjši sled prejšnje bolezni.

Pri tej priliki prepričal sem se tudi o **izredno okrepitjučem vspehu** Vašega c. kr. priv. restitucijskega fluida in odslej umane se nogam mojih konj slednji teden dvakrat restitucijsk fluid, kar posebno ugodno upliva na gibnost mišic in trpežnost konj.

Sv. Lorenc pri Mariboru.

Mihelič,

c. kr. poštar in posestnik. (615)

Izvirno pravi se dobiva:

V Ljubljani: W. Mayr, lekar; J. Svoboda, lekar; H. L. Wencel. V Luki: Karol Fabiani, lekar. V Celji: A. Marek, lekar; J. Kupferschmid, lekar; Karol Krisper; Fran Janesch. V Krškem: F. Böhmshes, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar; Karol Puppö. V Tržiči: Otto Maly, lekar. V Wietingu: W. König.

Razen teh so zaloge v vseh mestih in trgih v kronovinah, katere se časih po listih oznanjajo.

Jedino pravo, če je skleničen vrat ovit z rudečim papirnim pasom, kateri nosi naslednji facsimile in mojo marko.

Kdor mi ponarejalca moje zavarovane znamke tako skaže, da ga morem tožiti, dobi do 500 gld. nagrade.

Handwritten signature: Franz Kwizde
K. Kwizde Hoflieferant

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.